

พระราชบัญญัติ

เงินตรา

พ.ศ. ๒๕๐๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๑

เป็นปีที่ ๑๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินตรา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้น

ไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
เงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัด
จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติเงินตรา พุทธศักราช ๒๔๗๑

(๒) พระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๓

(๓) พระราชบัญญัติเงินตราแก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕

(๔) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๔) พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕

(๕) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๕) พุทธ
ศักราช ๒๔๗๖

(๖) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๖) พุทธ
ศักราช ๒๔๗๗

(๗) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๗) พุทธ
ศักราช ๒๔๗๘

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

(๘) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๙) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๕

(๑๐) พระราชบัญญัติเงินตรา (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๔๘๗

(๑๑) พระราชบัญญัติระบบเงินตราชั่วคราว (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๐๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ซื้อหรือขายทันที” หมายความว่า ซื้อหรือขายโดยโอนทางโทรเลข

“หลักทรัพย์ต่างประเทศ” หมายความว่า หลักทรัพย์ของรัฐบาลต่างประเทศ หรือของทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ

“อัตราเพื่อเหลือเผื่อขาด” หมายความว่า ความยิ่งหย่อนแห่งน้ำหนักและเนื้อโลหะของเหรียญกษาปณ์ จากอัตราที่กำหนด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

เงินตราและหน่วยของเงินตรา

มาตรา ๖ เงินตราได้แก่เหรียญกษาปณ์และธนบัตร

มาตรา ๗ หน่วยของเงินตราเรียกว่า "บาท" หนึ่งบาทแบ่งเป็นหนึ่งร้อยสตางค์

คำว่า "บาท" นั้น จะใช้เครื่องหมาย "บ." แทนก็ได้

มาตรา ๘ การกำหนดค่าเสมอภาคของบาท ให้กำหนดโดยเทียบน้ำหนักทองคำบริสุทธิ์

เมื่อเห็นสมควรกำหนดค่าเสมอภาคของบาทหรือเปลี่ยนแปลงค่าเสมอภาคของบาทให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดทำ จำหน่าย ใช้ หรือนำออกใช้ ชั่งวัดตุลหรือเครื่องหมายใด ๆ แทนเงินตรา เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

มาตรา ๑๐ ให้กระทรวงการคลังจัดทำและนำออกใช้ซึ่ง
เหรียญกษาปณ์

ชนิด ราคา โลหะ อัตราเนื้อโลหะ น้ำหนัก ขนาด ลวด-
ลาย และลักษณะอื่น ๆ (ถ้ามี) ของเหรียญกษาปณ์รวมทั้ง
อัตราเพื่อหล่อเพื่อขาด ให้กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ เหรียญกษาปณ์เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตาม
กฎหมายไม่เกินจำนวนที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ เหรียญกษาปณ์ชำระหนี้ไม่เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้
ตามกฎหมาย

เหรียญกษาปณ์ต่อไปนี้เป็นเหรียญกษาปณ์ชำระหนี้

(๑) เหรียญกษาปณ์ที่ถูกตัด หรือถูกดอก หรือตัด
หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้บุบสลาย หรือชำระหนี้จนเสีย
รูปหรือเปลี่ยนแปลงในดลภาค หรือทำให้น้ำหนักลดลง หรือ

(๒) เหรียญกษาปณ์ที่น้ำหนักลดลงเพราะสึกหรือ
ไปตามธรรมดาจนเกินกว่าสองเท่าครึ่งของอัตราเพื่อหล่อเพื่อ
ขาด

มาตรา ๑๓ ให้กระทรวงการคลังรับแลกเปลี่ยนเหรียญ
กษาปณ์ชำระหนี้ตามมาตรา ๑๒ (๒)

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

มาตรา ๑๔ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจจัดทำจัดการ และนำออกใช้ซึ่งธนบัตรของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทยได้ต่อไป

ให้รัฐมนตรีประกาศ ชนิด ราคา สั ขนาด และลักษณะอื่น ๆ ของธนบัตรที่จะออกใช้ในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่ในกรณีที่จะนำออกใช้ซึ่งธนบัตรถอนคืน

มาตรา ๑๕ ธนบัตรเป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมายโดยไม่จำกัดจำนวน

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้นำออกใช้ซึ่งธนบัตร เว้นแต่เป็นการแลกเปลี่ยนทันที กับ

(๑) ธนบัตรที่นำออกใช้ไปก่อนแล้ว ซึ่งถอนคืนจากธนบัตรออกใช้ หรือ

(๒) สินทรัพย์อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมีค่าเท่ากันและระบุไว้ในมาตรา ๓๐ ซึ่งจะต้องรับขนบัญญัติทุนสำรองเงินตราที่รักษาไว้ตามมาตรา ๒๖

ธนบัตรได้ชื่อว่าออกใช้นับแต่เวลาที่นำออกใช้และก่อนถอนคืน

มาตรา ๑๗ ธนบัตรที่ถอนคืนจากธนบัตรออกใช้จะเลิกใช้และทำลายเสียหรือจะเก็บไว้ และนำออกใช้อีกก็ได้

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

มาตรา ๑๘ ธนบัตรชำรุดไม่เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย

ธนบัตรต่อไปนี้เป็นธนบัตรชำรุด

- (๑) ธนบัตรครึ่งฉบับ คือครึ่งหนึ่งของธนบัตรซึ่งได้ถูกแยกตรงกลาง หรือใกล้กับกลางเป็นสองส่วนตามย่น
- (๒) ธนบัตรต่อท่อนผิด คือ ธนบัตรซึ่งมีส่วนของธนบัตรฉบับอื่นมาต่อเข้าเป็นฉบับเดียวกัน หรือ
- (๓) ธนบัตรขาดวันหรือลบเลือน คือ ธนบัตรซึ่งส่วนหนึ่งขาดหาย หรือมีเหตุที่ทำให้อ่านข้อความหรือตัวเลขไม่ได้ความ

มาตรา ๑๙ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรับแลกเปลี่ยนธนบัตรชำรุดตามข้อจำกัดหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๐ เมื่อเห็นสมควร รัฐมนตรีมีอำนาจถอนคืนธนบัตรออกใช้ ชนิดและราคาใด ๆ โดยให้นำมาแลกเปลี่ยนกับธนบัตรอื่นได้

การถอนคืนธนบัตรออกใช้ ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

ในประกาศถอนคืนธนบัตรออกใช้อย่างน้อยต้องมีข้อความดังต่อไปนี้

(๑) ชนิดและราคาของธนบัตรที่ถอนคืน

(๒) ระยะเวลาให้นำส่งธนบัตรที่ถอนคืนซึ่งต้องกำหนดไม่น้อยกว่าหนึ่งปี นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) พนักงานเจ้าหน้าที่และสถานที่รับธนบัตรที่ถอนคืน

มาตรา ๒๑ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาที่ได้กำหนดให้นำส่งธนบัตรที่ถอนคืน ตามความในมาตรา ๒๐ บรรดาธนบัตรที่รัฐมนตรีประกาศถอนคืนไม่เป็นเงินที่ชำระหนี้ได้ตามกฎหมาย แต่ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรับแลกเปลี่ยนกับธนบัตรอื่นได้ภายในสองปี นับแต่วันที่ธนบัตรถอนคืนตกเป็นเงินที่ชำระหนี้ไม่ได้ตามกฎหมาย

มาตรา ๒๒ บรรดาธนบัตรที่ตกเป็นเงินที่ชำระหนี้ไม่ได้ตามกฎหมาย ตามความในมาตรา ๒๑ ซึ่งมีได้นำมาแลกเปลี่ยนกับธนบัตรอื่นภายในเวลาที่กำหนดให้นำมาแลกเปลี่ยนได้ ให้ถือว่าเป็นธนบัตรที่ถอนคืนแล้วจากธนบัตรออกใช้ และจะ

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

โอนสินทรัพย์อย่างใดอย่างหนึ่งที่มีค่าเท่ากันซึ่งถือไว้เป็นทุน
สำรองเงินตราตามมาตรา ๒๖ ให้เป็นรายได้ของแผ่นดินก็ได้

หมวด ๒

การดำรงไว้ซึ่งค่าของบาท

มาตรา ๒๓ เมื่อได้กำหนดค่าเสมอภาคของบาทแล้ว ให้
ธนาคารแห่งประเทศไทยซื้อหรือขายทันทีซึ่งดอลลาร์สหรัฐ
อเมริกา ปอนด์สเตอร์ลิง หรือเงินตราต่างประเทศอื่นใดที่
กำหนดโดยกฎกระทรวง ตามที่ธนาคารพาณิชย์ในราชอาณาจักร
จะเรียกให้ซื้อหรือขาย แต่การซื้อหรือขายคราวหนึ่ง ๆ ต้อง
ไม่ต่ำกว่าสองแสนบาท

ธนาคารแห่งประเทศไทยไม่จำเป็นต้องซื้อหรือขายทันทีตาม
ความในวรรคก่อนในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เงินตราต่างประเทศนั้นมีไว้เป็นเงินตราที่พึง
เปลี่ยนได้ หรือ

(๒) ในขณะที่ยังมีกฎหมายว่าด้วยการจำกัดการ
ซื้อขายเงินปรีวรรตต่างประเทศใช้บังคับอยู่

เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ “เงินตราที่พึงเปลี่ยนได้”
หมายความว่า เงินตราของประเทศที่รับปฏิบัติแล้วตามพันธะ

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

ที่ตั้งไว้ตามหมวด ๘ แห่งข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

มาตรา ๒๔ เมื่อได้กำหนดค่าเสมอภาคของบาทแล้ว การซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศระหว่างธนาคารแห่งประเทศไทยกับธนาคารพาณิชย์นั้น

(๑) อัตราที่พึงใช้สำหรับการซื้อหรือขายต้องไม่ต่างไปจากค่าเสมอภาคของบาทเป็นจำนวนเกินกว่า ๑ ใน ๒ ของร้อยละหนึ่งของค่าเสมอภาคของบาท

(๒) ธนาคารแห่งประเทศไทยจะรับเงินส่วนลดหรือเรียกเก็บเงินไม่ว่าประเภทใดมิได้ เว้นแต่ค่าโทรเลขหรือค่าใช้จ่ายอย่างอื่นเนื่องในการซื้อหรือขายนั้น

มาตรา ๒๕ เมื่อได้กำหนดค่าเสมอภาคของบาทแล้ว ห้ามมิให้ธนาคารพาณิชย์ใดซื้อหรือขายทันทีซึ่งเงินตราต่างประเทศในอัตราที่ต่างไปจากค่าเสมอภาคของบาทเป็นจำนวนเกินกว่าร้อยละหนึ่งของค่าเสมอภาคนั้น เว้นแต่ในกรณีที่เงินตราต่างประเทศนั้นซื้อหรือขายกันในตลาดต่างประเทศในอัตราที่ต่างไปจากค่าเสมอภาคสำหรับเงินตรานั้นเป็นจำนวนเกินกว่าร้อยละหนึ่งของค่าเสมอภาคนั้น

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

ห้ามมิให้ธนาคารพาณิชย์ใดรับเงินส่วนลดหรือเรียกเก็บเงินไม่ว่าประเภทใด เว้นแต่ค่าโทรเลขหรือค่าใช้จ่ายอย่างอื่นที่ต้องจ่ายเนื่องในการซื้อหรือขายนั้น

หมวด ๓

ทุนสำรองเงินตรา

มาตรา ๒๖ เพื่อดำรงไว้ซึ่งเสถียรภาพของเงินตรา ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยรักษาทุนสำรองเงินตราไว้กองหนึ่ง เรียกว่า “ทุนสำรองเงินตรา”

มาตรา ๒๗ บรรดาสินทรัพย์ที่มีอยู่ในทุนสำรองเงินตรา ซึ่งมีอยู่ก่อนและในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นทุนสำรองเงินตราตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๘ ทุนสำรองเงินตรานั้นให้กันไว้เป็นส่วนหนึ่งต่างหากจากสินทรัพย์อื่น ๆ บรรดาที่เป็นของธนาคารแห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐ และมาตรา ๓๔ ห้ามมิให้จ่ายทุนสำรองเงินตรา เว้นแต่

(๑) ในขณะที่เดียวกันนั้นจะได้ถอนธนบัตรเป็นจำนวนเท่ากันคืนจากธนบัตรออกใช้ หรือ

เล่ม ๑๕ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

(๒) ในขณะเดียวกันนั้นจะได้รับสิทธิประโยชน์อย่างอื่นตามมาตรา ๓๐ มีค่าเท่ากับเงินบัญชีเป็นทุนสำรองเงินตรา

การจ่ายทุนสำรองเงินตราดังกล่าวจะกระทำได้อันเมื่อได้มีคำสั่งของผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยหรือผู้แทนซึ่งผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยได้แต่งตั้งเพื่อการนี้โดยเฉพาะ

มาตรา ๓๐ ให้สิทธิประโยชน์ดังต่อไปนี้เป็นสิ่งอันชอบด้วยกฎหมายที่จะประกอบขึ้นเป็นทุนสำรองเงินตรา คือ

(๑) ทองคำ

(๒) ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ปอนด์สเตอร์ลิงหรือเงินตราต่างประเทศอื่นใดที่กำหนดโดยกฎกระทรวง ทั้งนี้ ต้องเป็นรูปเงินฝากในธนาคารกลางหรือธนาคารพาณิชย์นอกราชอาณาจักร

(๓) หลักทรัพย์ต่างประเทศที่ชำระต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นเงินตราต่างประเทศที่ระบุไว้ใน (๒)

(๔) หลักทรัพย์รัฐบาลไทยที่ชำระต้นเงินและดอกเบี้ยเป็นเงินตราต่างประเทศที่ระบุไว้ใน (๒) หรือเป็นเงินบาท

(๕) ตัวเงินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยพึงซื้อหรือรับช่วงซื้อลดได้ แต่ต้องมีค่ารวมกันไม่เกินร้อยละสิบของยอดธนบัตรออกใช้

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

(๖) สินทรัพย์ที่นำส่งสมทบกองทุนการเงินระหว่างประเทศที่เป็นทองคำหรือดอลลาร์สหรัฐอเมริกา

ทองคำ เงินตราต่างประเทศและหลักทรัพย์ต่างประเทศที่มีอายุไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ฝากหรือชอชงเป็นทุนสำรองเงินตรานั้น ธนาคารแห่งประเทศไทยจะต้องจัดดำรงไว้ให้มีค่ารวมกันทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบของยอดธนบัตรออกใช้

มาตรา ๓๑ ราคาสินทรัพย์ที่เป็นทุนสำรองเงินตรานั้น ให้ถือราคาโดยคำนวณดังต่อไปนี้

- (๑) ทองคำตามค่าเสมอภาคของบาท
- (๒) เงินตราต่างประเทศตามค่าเสมอภาคของเงินตรานั้น ๆ
- (๓) หลักทรัพย์ต่างประเทศตามราคาตลาดที่เป็นอยู่เมื่อสิ้นปีแล้ว หรือถ้าเป็นหลักทรัพย์ที่ชอชงในระหว่างปีตามราคาในเวลาชอชง และให้เปลี่ยนเป็นบาทตามค่าเสมอภาคของเงินตราต่างประเทศนั้น
- (๔) หลักทรัพย์รัฐบาลไทยตามราคาชอชงหรือรับช่วงชอชง หรือตามราคาที่ตราไว้ แล้วแต่ราคาใดจะต่ำกว่า

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

(๕) ตัวเงินตามราคาซื้อขายหรือรับช่วงซื้อลดไว้

(๖) สินทรัพย์ที่นำส่งสมทบกองทุนการเงินระหว่างประเทศที่เป็นทองคำ ตามค่าเสมอภาคของบาท หรือที่เป็นดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ตามค่าเสมอภาคของเงินตรา นั้น

ในระหว่างที่ยังไม่ได้กำหนดค่าเสมอภาคของบาททองคำตาม (๑) และ (๖) นั้นให้ถือตามค่าของทองคำในอัตรา ๐.๐๔๔๔๓๓๕ กรัมทองคำบริสุทธิ์ต่อหนึ่งบาท

มาตรา ๓๒ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยตีราคาสินทรัพย์ที่เป็นทุนสำรองเงินตราทุก ๆ ปี ไม่ช้ากว่าหกสิบวันนับแต่วันขึ้นปีใหม่

มาตรา ๓๓ ผลประโยชน์อันเกิดจากทุนสำรองเงินตราแต่ละปีให้ใช้เพื่อการต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในการพิมพ์ธนบัตร

(๒) ค่าใช้จ่ายในการออกและจัดการธนบัตร

(๓) ค่าเสื่อมราคาหรือสูญไปซึ่งสินทรัพย์ที่ถือไว้

ในทุนสำรองเงินตรา

เงินคงเหลือหลังจากการจ่ายที่กล่าวแล้ว ให้รับขึ้นบัญชีสำรองพิเศษไว้

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

ถ้าผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นในปีใดมีจำนวนไม่พอแก่การจ่ายที่กล่าวแล้ว ให้จ่ายเงินในบัญชีสำรองพิเศษชดใช้เท่าจำนวนที่ขาด

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่หุ้นสำรองเงินตรามีค่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงเพราะการตราตามมาตรา ๓๒ หรือเพราะมีการเปลี่ยนแปลงค่าเสมอภาคของเงินตราต่างประเทศใด ๆ ที่ถือไว้ในหุ้นสำรองเงินตราอันเป็นเหตุให้มีผลกำไรหรือขาดทุน ผลกำไรหรือขาดทุนนั้นให้รับขึ้นหรือจ่ายจากบัญชีสำรองพิเศษตามความในมาตรา ๓๓ แล้วแต่กรณี ถ้ามีไม่พอจ่าย ก็ให้จ่ายรายได้ของแผ่นดินเท่าจำนวนที่ขาดอยู่นั้นไปใช้หุ้นสำรองเงินตรา

ถ้าในปีต่อ ๆ ไป ผลประโยชน์อันเกิดจากหุ้นสำรองเงินตราที่เหลือจากการจ่ายตามมาตรา ๓๓ ให้ใช้คืนเงินรายได้ของแผ่นดินจนครบจำนวนที่ได้จ่ายตามความในวรรคก่อน และเมื่อเหลือเท่าใดจึงให้รับขึ้นบัญชีสำรองพิเศษไว้

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๖ ธนาคารพาณิชย์ใดซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศในอัตราที่ต่างไปจากอัตราที่กำหนดอันเป็นการฝ่าฝืน

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๖ สิงหาคม ๒๕๐๑

มาตรา ๒๕ ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินสามเท่าของจำนวนเงิน
ที่ขอหรือขายต่างไปจากอัตราที่กำหนดนั้น หรือเป็นเงิน
หนึ่งพันบาท แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่ากัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยเงินตราเท่าที่ใช้กันมาในระยะเวลา ๓๐ ปี
เศษแล้วนั้น มีจำนวนมากมายหลายสิบฉบับ ศักดิ์ในพระราชบัญญัติ
พระราชกฤษฎีกา และกฎกระทรวง มีทั้งหลักจัดการเงินตราแบบถาวร
อันเป็นอยู่แต่ดั้งเดิม แต่ถูกระงับการใช้บังคับไปโดยปริยายกับยังมีหลัก
จัดการเงินตราในระบบชั่วคราวใช้บังคับแทน เป็นการสับสนปะปนกัน
อยู่ และกระจัดกระจายไม่เป็นหมวดหมู่ เมื่อในปัจจุบันนี้ก็เป็นที่ยอมรับ
และได้ใช้หลักจัดการเงินตราแบบชั่วคราว ซึ่งมีการต่ออายุกันติดต่อมา
กว่า ๑๕ ปีแล้วเช่นนั้น จึงสมควรที่จะได้ปรับปรุงตัวบทกฎหมายว่า
ด้วยระบบเงินตราชั่วคราวโดยแก้ไขเล็กน้อย เพื่อให้ถาวรต่อไปโดยไม่
ต้องมีการต่ออายุกันเป็นคราว ๆ เช่นแต่ก่อน.